

[Helge Mortensen]

efterlyse, nemlig den opblomstring af aktivitet omkring lokalmedierne, som jeg tror er nødvendig.

Jeg mener altså, at det ikke skal bero på en afgørelse centralt hos ministeren eller på regler fastsat af ministeren, men at det skal udgå fra lokalsamfundet.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg vil bare kort sige til hr. Helge Sander, at det efter min mening ikke er antallet af lokalradioer, der er hovedpointen. Den er, hvilken type af lokalradioer der har en chance for at overleve i den jungle, vi nu har ladet gro op. Det er det, jeg synes er interessant.

Derfor gik mit forslag ud på især at støtte den type, som er truet nu. Det er ikke noget med, at jeg absolut vil bevare 200 eller 500 lokale stationer, men jeg vil gerne sikre, at en bestemt type af stationer også har en mulighed.

Og så til hr. Helge Mortensen . . .

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Helge Mortensen!

Pernille Frahm (SF):

Hr. Helge Mortensen: Jeg synes, det lyder fantastisk fint med de båndværksteder – jeg er helt vild med den idé. Men hvor skal vi få dem fra?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 77:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov og lov om realkreditlignende lån og andelsboliglån m.v. (Liberalisering og præcisering af udlånsbestemmelserne, tilsyn på konsolideret grundlag m.v.).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 28/10 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørn Pedersen (S):

Lovforslaget er jo delt op i forskellige dele, og en vigtig del er selve liberaliseringen af loven. Liberaliseringen går i korthed ud på, at man fremover kan låne 80 pct. af ejendomsværdien uanset formål.

I den forbindelse er det værd at bemærke, at sidste ændring af realkreditloven skete den 20. maj 1992. Der er faktisk kun gået ganske få arbejdsdage i Folketinget siden sidste ændring. Af bemærkningerne fremgår, at et af argumenterne er, at man ønsker at fremme beskæftigelsen i bygge- og anlægssektoren. Derfor vil spørgsmålet fra Socialdemokratiet i dag være: Hvilke ting har ændret sig væsentligt siden den 20. maj 1992, som nu har afstedkommet en ny vurdering i regeringen? For jeg erindrer, at man på daværende tidspunkt ikke var villig til at gå op til de 80 pct. inden for alle områder.

Et andet argument er håbet om at reducere antallet af tvangsauktioner. Hvilke undersøgelser danner baggrund for dette håb? Man nævner også, at forslaget overflødiggør ægtefællehandler, og jeg vil gerne sige, at regeringen har ret i dette argument.

Så er der en del tekniske ændringer i forslaget. Når det er tekniske ændringer, kan man måske stille spørgsmål ved teknikken i nogle af tilfældene, så det, jeg siger nu, er overordnet, om principperne.

Jeg vil sige om den del af forslaget, der giver Finanstilsynet en udvidet tilsynsforpligtelse, at det kan vi støtte. Ligeledes kan vi gå ind for den del, der indebærer, at Finanstilsynet kan gennemføre et påbud om lovliggørelse af et ulovligt realkreditlån. Igen kan vi diskutere teknikken i det. Endvidere er der præciseringen af reglerne om intern revision; det er også noget, vi ser positivt på. Ligeledes vil vi ikke på forhånd afvise en udskydelse af revisionen af bestemmelsen om de 50½-årige indekslån.